

Program studiów podyplomowych w zakresie logopedii

Ogólna charakterystyka studiów podyplomowych		
Wydział realizujący studia podyplomowe:		Wydział Humanistyczny
Nazwa studiów podyplomowych:		Studia podyplomowe w zakresie logopedii
Nazwa studiów podyplomowych w j. angielskim:		Postgraduate Studies in Speech and Language Therapy
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji:		Poziom 6
Liczba semestrów:		4
Łączna liczba godzin zajęć dydaktycznych:		609
Łączna liczba punktów ECTS:		120
Forma zaliczenia studiów podyplomowych – warunki uzyskania świadectwa ukończenia studiów podyplomowych		Złożenie egzaminów i uzyskanie zaliczeń, praca końcowa, egzamin końcowy
Cel studiów podyplomowych:	Działania lub zadania, które potrafi wykonywać osoba posiadająca kwalifikację <i>(należy określić, do czego przygotowują uczestników studia podyplomowe)</i> .	Studia podyplomowe w zakresie logopedii kształcą w zakresie logopedii ogólnej. Uczestnicy uzyskują zatem specjalistyczne przygotowanie w zakresie diagnozy i terapii logopedycznej. Program studiów podyplomowych jest zgodny ze strategicznym celem Wydziału, czyli tworzeniem studiów o charakterze interdyscyplinarnym, przygotowujących absolwentów o wszechstronnych kompetencjach humanistycznych. Zapewnia uczestnikom otrzymanie specjalistycznej wiedzy z zakresu logopedii, a także medycyny, psychologii, pedagogiki i językoznawstwa. Kształci zatem ludzi o wysokim poziomie intelektualnym, umiejących myśleć samodzielnie, krytycznie i twórczo, a zdobytą wiedzę wykorzystywać w sposób praktyczny. Przygotowuje również do opisywania alternatywnych systemów komunikacyjnych oraz korzystania z elektronicznych środków wspomagania komunikacji językowej.
	Uprawnienia związane z posiadaniem kwalifikacji <i>(należy opisać uzyskiwane przez uczestników nowe uprawnienia i kwalifikacje zawodowe niezbędne na rynku pracy)</i> .	Zajęcia podzielone są na cztery bloki tematyczne: logopedyczny, medyczny, psychologiczno-pedagogiczny i językoznawczy. Celem studiów jest teoretyczne i praktyczne przygotowanie uczestników do wykonywania zawodu logopedy w placówkach oświatowych (po uzyskaniu kwalifikacji pedagogicznych) i ochrony zdrowia.
	Zapotrzebowanie na kwalifikację, przedstawione w kontekście trendów na rynku pracy, rozwoju nowych technologii, potrzeb społecznych, strategii rozwoju kraju lub regionu <i>(należy również uwzględnić opinie interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych)</i> .	Studia podyplomowe w zakresie logopedii zapewniają efekty kształcenia zgodne z wymogami organizacji zawodowych, w tym Polskiego Związku Logopedów i pracodawców w resortach: edukacji (przedszkola, szkoły, placówki oświaty, poradnie psychologiczno-pedagogiczne), zdrowia i kultury.
	Możliwości wykorzystania kwalifikacji.	Praca w charakterze logopedy w placówkach oświaty (po uzyskaniu kwalifikacji pedagogicznych) i ochrony zdrowia.
	Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze.	Kwalifikacje służące pracy w resortach: oświaty, kultury, zdrowia.

Efekty uczenia się dla studiów podyplomowych

Symbol	Po ukończeniu studiów podyplomowych absolwent osiąga następujące efekty uczenia się:					
wiedza						
EUS_W01	Posiada rzetelną wiedzę z zakresu psychopedagogicznych oraz medycznych podstaw logopedii. Zna również jej podstawy lingwistyczne: wiedza o języku, kultura języka, komunikacja językowa i niejęzykowa.					
EUS_W02	Nazywa, identyfikuje i koryguje podstawowe zaburzenia mowy. Zna zasady postępowania logopedycznego, w tym nowoczesne metody diagnostyki zaburzeń słuchu, równowagi i mowy.					
EUS_W03	Dobrze orientuje się w pedagogice i dydaktyce wczesnoszkolnej.					
umiejętności						
EUS_U01	Dobiera i stosuje podstawowe metody i techniki badań logopedycznych. Standaryzacja najnowszych narzędzi diagnostycznych w logopedii. Test produktów logopedycznych i opinie o produktach.					
EUS_U02	Opisuje i kwalifikuje wady wymowy. Ocenia stan komunikacji językowej i możliwości jej rozwoju u dzieci z zaburzeniami mowy. Potrafi prowadzić terapię (m.in. usprawnianie narządów artykulacyjnych i usuwanie wad wymowy) dostosowaną do potrzeb i możliwości pacjenta — tworzyć program terapeutyczny. Potrafi dokonywać oceny i ewaluacji programów terapii.					
EUS_U03	Współpracuje z lekarzem, psychologiem i pedagogiem w zakresie ustalania metod i trybu postępowania terapeutycznego co do komunikacji werbalnej					
kompetencje społeczne						
EUS_K01	Jest otwarty na (współ)pracę z osobami z różnymi dysfunkcjami w zakresie języka i mowy.					
EUS_K02	Postępuje zgodnie z zasadami etyki. Pomaga osobom z zaburzeniami komunikacyjnymi uczestniczyć w życiu społecznym i kulturalnym swojego otoczenia.					
EUS_K03	Jest kreatywny i dbały o swój rozwój zawodowy.					
Moduły kształcenia wraz z zakładanymi efektami uczenia się						
Moduły kształcenia	Przedmioty	Charakter zajęć (teoretyczne/ praktyczne) T/P	Liczba godzin	Liczba punktów ECTS	Zakładane efekty uczenia się	Sposób weryfikacji zakładanych efektów uczenia się osiągniętych przez uczestnika

Moduł kształcenia I	Psychologia rozwojowa i kliniczna dziecka. Zaburzenia procesów emocjonalnych i zaburzenia rozwoju psychoruchowego	T	30	6	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zdobywa wiedzę o egzo- i endogennych przyczynach zaburzeń zachowania, którymi zajmuje się psycholog kliniczny. Poznaje środowiskowe i społeczne przyczyny zaburzeń w komunikacji werbalnej u dziecka. Wie, jakimi zaburzeniami zachowania powinien zająć się psycholog kliniczny, a z jakimi poradzi sobie pedagog i logopeda. Uczestnik zdobywa wiedzę o różnych szkołach terapii i ich skuteczności, szczególnie jeżeli chodzi o poprawę komunikacji z najbliższym i dalszym otoczeniem.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik potrafi samodzielnie pogłębiać wiedzę z dziedziny psychologii klinicznej dziecka poprzez literaturę i analizę zaburzeń zachowania u dzieci, z którymi spotkał się w życiu codziennym. Potrafi ogólnie zorientować się, jaki rodzaj zaburzeń ma dziecko, z którym prowadzi ćwiczenia logopedyczne. Umie - w razie konieczności - podjąć stosowną decyzję, do jakiego specjalisty skierować dodatkowo dziecko, aby efekty pracy z logopedą były większe.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik rozumie przyczyny zaburzeń zachowania i wie, jak organizować środowisko społeczne dziecka, aby ono nie było źródłem zaburzeń. Stara się tak postępować w swoim środowisku, aby nie było ono przyczyną konfliktów, agresji i nieporozumień.</p>	Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Foniatria. Anatomia i patologia narządu mowy	T/P	22	5	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik posiada wiedzę o budowie anatomicznej, zasadach funkcjonowania oraz najczęstszych patologich narządów związanych z tworzeniem głosu i mowy artykułowanej. Ocenia stan słuchu odpowiednio do wieku.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik formułuje zalecenia co do kierunków postępowania medycznego i pozamedycznego zmierzające do optymalizacji procesu komunikacji międzyludzkiej werbalnej i pozawerbalnej. Dokonuje oceny stanu słuchu odpowiednio do wieku; określa przyczyny niedosłuchu, potrafi wyjaśnić jego naturę i potencjalne konsekwencje dla rozwoju i jakości głosu oraz mowy; ponadto prawidłowo rozpoznaje przyczyny zaburzenia mowy oraz umie dobrać metody postępowania terapeutycznego najbardziej odpowiednie dla istniejącej sytuacji zdrowotnej.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Prawidłowo przedstawia problem pacjenta jemu i/lub jego opiekunom z zachowaniem należytego taktu, profesjonalizmu.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Ortodoncja	T	10	4	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik umie scharakteryzować rozwój zgryzu na tle rozwoju osobniczego. Uwzględnia normę biologiczną jako podstawę rozpoznania ortodontycznego. Zna etiologię wad zgryzu - wrodzonych i nabytych. Charakteryzuje wady zgryzu i orientuje</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.

					<p>się w nieprawidłowościach zębowych. Zna warunki współpracy logopedy i ortodenty.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Potrafi zastosować ortodontyczną ocenę warunków zgryzowych zewnętrznych i wewnętrznych w logopedycznej praktyce, a także wskazać wspólne uwarunkowania wad zgryzu i wad wymowy. Rozpoznaje zniekształcenia dźwiękowej formy wypowiedzi u osób z wadami zgryzu. Umie usprawniać logopedycznie osoby z wadą wymowy i wadą zgryzu.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Jest wrażliwy na potrzeby osób mających problem z pełną komunikacją ze względów ortodontycznych. Chętnie podejmuje się ich diagnozowania i terapii. Dzieli się wiedzą na temat profilaktyki ortodontycznej.</p>	
Podstawy komunikacji językowej	T	4	2	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik ma podstawową wiedzę z zakresu teorii komunikacji językowej. Zna podstawowe elementy opisu komunikacji niewerbalnej. Zna zasadnicze pojęcia z zakresu komunikacji językowej. Potrafi doskonale posługiwać się nimi w analizie tekstu.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Potrafi wskazać elementy aktu komunikacyjnego i dokonać właściwej analizy danego aktu opierając się wybranej teorii. Ocenia stan komunikacji językowej i możliwości jej rozwoju.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Jest kreatywny i dbały o swój rozwój zawodowy.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć.	
Fonetyka języka polskiego	T/P	30	3	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawowe pojęcia związane z terminologią fonetyczną. Zna zasady transkrypcji tekstów mówionych. Zna i rozumie charakterystykę i klasyfikację spółgłosek i samogłosek polskich. Posiada wiedzę o rodzajach i formach przekształceń głoskowych w ciągu fonicznym. Posiada wiedzę o prawidłowych i defektywnych realizacjach głosek polskich. Zna zasady współczesnej polskiej ortofonii. Wie, jakie są tendencje wymawianiowe we współczesnej polszczyźnie.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną w praktycznym ocenianiu artykulacji własnej i innych. Potrafi kwalifikować dźwięki mowy do realizacji prawidłowych i defektywnych. Potrafi sprawnie wskazać miejsca artykulacyjne głosek polskich. Potrafi tworzyć dźwięki na podstawie cech artykulacyjnych. Potrafi różnicować cechy fonetyczne dźwięków. Potrafi wybrać i zastosować właściwy sposób wymowy dźwięków w ciągu fonicznym. Potrafi posługiwać się transkrypcją fonetyczną.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę rozwoju i ciągłego doskonalenia umiejętności w zakresie rozwijania słuchu</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.	

					fonetycznego, posługiwania się transkrypcją fonetyczną. Posiada pozytywne nastawienie do wiedzy w zakresie fonetyki i budowania warsztatu pracy logopedy opartego na rzetelnej wiedzy fonetycznej. Jest świadomy odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy. Jest świadomy poprawności własnej wymowy (zgodności z normami ortofonicznymi), kształtuje poprawność wymowy własnej i innych w codziennych kontaktach językowych.	
Podstawy morfoskładni języka polskiego	T/P	20	4	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawy morfoskładni. Zna terminologię z zakresu morfologii i składni. Zna budowę i sposób powstawania derywatów. Zna budowę rozmaitych form fleksyjnych (rzeczowników, przymiotników, czasowników i liczebników). Potrafi identyfikować różnorodne formy wyrazowe należące do paradygmatu czasowników, w szczególności odróżnia formy fleksyjne od afleksyjnych i aglutynacyjnych. Właściwie interpretuje kategorię rodzaju we współczesnej polszczyźnie - jako kategorię fleksyjną leksemów czasownikowych, przymiotnikowych i liczebnikowych, jako kategorię selektywną leksemów rzeczownikowych. Potrafi scharakteryzować ciągi czasownikowych wrostków tematycznych i na ich podstawie określić grupy tematowe czasowników polskich zgodnie z ujęciem J. Tokarskiego. Zna podstawową terminologię związaną ze składniowym opisem polszczyzny.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik potrafi przeprowadzić analizę słowotwórczą, fleksyjną i składniową. Właściwie interpretuje dowolne formy wyrazowe pojawiające się we współczesnych tekstach polskich, w szczególności poprawnie interpretuje formy wielosegmentowe oraz konstrukcje składniowe. Interpretuje i opisuje związki gramatyczne. Opisuje podstawowe mechanizmy leżące u podstaw tworzenia zdań języka polskiego. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu morfoskładni przy ocenie poprawności form wyrazowych.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik jest kreatywny i dba o swój rozwój zawodowy, zapoznaje się z literaturą, śledzi zmiany w języku.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.	
Dialekty języka polskiego	T	10	2	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik ma podstawową wiedzę o systemach komunikacji językowej innych niż język literacki: dialektach, gwarach, żargonach. Ma wiedzę i świadomość tego, że dialektalne (gwarowe) systemy komunikacji nie są gorsze od języka literackiego, ale inny jest zakres ich stosowania i inne funkcje społeczno-komunikacyjne. Posiada wiedzę o różnicach między ortograficznym zapisem tekstu a zapisem fonetycznym (ortografia a fonetyka).</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.	

					<p><u>Umiejętności:</u> Ma umiejętność odczytania oraz interpretacji tekstu mówionego (tekstowej realizacji fonicznej) zapisanego alfabetem fonetycznym. Umiejętność porównania tekstu gwarowego z literackim i zinterpretowania różnic.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik ma kompetencje zawodowe pozwalające odróżnić wady wymowy pacjentów od możliwej wymowy dialektalnej lub gwarowej. Wskazuje regionalne i dialektalne zjawiska językowe znajdujące się poza normą właściwą dla polszczyzny ogólnej.</p>	
Rozwój sprawności językowych dziecka	T	10	2	<p><u>Wiedza:</u> Zna przedmiot badań i zainteresowań lingwistyki, psycholingwistyki i socjolingwistyki. Posiada znajomość teorii wyjaśniających pochodzenie języka — filogenezę języka. Zna poglądy na temat przyswajania mowy przez dziecko — ontogeneza języka. Zna prawidłowy rozwój językowy dziecka na tle całościowego rozwoju dziecka, warunków społeczno-wychowawczych i oddziaływań pedagogicznych.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik umie przedstawić etapy przyswajania mowy przez dziecko oraz chronologię względną i bezwzględną pojawiania się elementów języka. Potrafi odróżnić prawidłowy rozwój językowy dziecka od zaburzeń językowych na tle całościowego rozwoju dziecka, warunków społeczno-wychowawczych i oddziaływań pedagogicznych.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę rozwoju i ciągłego doskonalenia umiejętności w zakresie wiedzy o języku. Posiada pozytywne nastawienie do wiedzy w zakresie rozwoju sprawności komunikacyjnych, budowania warsztatu pracy logopedy opartego na rzetelnej wiedzy w zakresie psycholingwistyki. Jest świadomy odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy. Jest świadomy poprawności własnej wymowy (zgodności z normami ortofonicznymi), kształtuje poprawność wymowy własnej i innych w codziennych kontaktach językowych.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Referat.	
Wstęp do logopedii	T	10	2	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna i rozumie podstawową terminologię logopedyczną dotyczącą zaburzeń mowy, a w szczególności dyslalii, umie się nią posługiwać. Uczestnik posiada wiedzę z zakresu poszczególnych klasyfikacji zaburzeń mowy. Uczestnik ma uporządkowaną i szczegółową wiedzę na temat pewnej liczby ważnych autorów, tekstów i teorii z zakresu logopedii. Uczestnik ma usystematyzowaną wiedzę z zakresu logopedii, dostrzega jej interdyscyplinarność. Orientuje się w zakresie podstawowych rodzajów terapii logopedycznej oraz potrafi wyróżnić jej poszczególne etapy.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność.	

					<p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik umie rozpoznać podstawowe problemy dotyczące nieprawidłowej artykulacji, potrafi wskazać jej przyczyny, uwzględniając różne aspekty logopedii (lingwistyczne, medyczne, społeczne). Zauważa zaburzenia w zakresie komunikacji u dzieci (ORM, jąkanie). Potrafi oddziaływać profilaktycznie na rozwój mowy dziecka oraz wskazać ewentualną potrzebę interwencji specjalisty.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik dostrzega interdyscyplinarność nauczanej dziedziny wiedzy, rozumie potrzebę samodoskonalenia i poznawania nowych teorii. Uczestnik wyraża gotowość współpracy z terapeutą mowy, fizjoterapeutą oraz środowiskiem dziecka.</p>	
Moduł kształcenia II	Fonetyka języka polskiego	T/P	20	3	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawowe pojęcia związane z terminologią fonetyczną. Zna zasady transkrypcji tekstów mówionych. Zna i rozumie charakterystykę i klasyfikację spółgłosek i samogłosek polskich. Posiada wiedzę o rodzajach i formach przekształceń głoskowych w ciągu fonicznym. Posiada wiedzę o prawidłowych i defektywnych realizacjach głosek polskich. Zna zasady współczesnej polskiej ortofonii. Wie, jakie są tendencje wymawianiowe we współczesnej polszczyźnie.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną w praktycznym ocenianiu artykulacji własnej i innych. Potrafi kwalifikować dźwięki mowy do realizacji prawidłowych i defektywnych. Potrafi sprawnie wskazać miejsca artykulacyjne głosek polskich. Potrafi tworzyć dźwięki na podstawie cech artykulacyjnych. Potrafi różnicować cechy fonetyczne dźwięków. Potrafi wybrać i zastosować właściwy sposób wymowy dźwięków w ciągu fonicznym. Potrafi posługiwać się transkrypcją fonetyczną.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę rozwoju i ciągłego doskonalenia umiejętności w zakresie rozwijania słuchu fonetycznego, posługiwania się transkrypcją fonetyczną. Posiada pozytywne nastawienie do wiedzy w zakresie fonetyki i budowania warsztatu pracy logopedy opartego na rzetelnej wiedzy fonetycznej. Jest świadomy odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy. Jest świadomy poprawności własnej wymowy (zgodności z normami ortofonicznymi), kształtuje poprawność wymowy własnej i innych w codziennych kontaktach językowych.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.
	Metodyka i warsztat logopedy	T/P	15	3	<p><u>Wiedza:</u> Zna i rozumie podstawową terminologię z logopedii z tematyki zaburzeń mowy. Zna przyczyny i skutki zaburzeń mowy. Ma elementarną wiedzę o logopedii i jej miejscu w systemie nauk oraz jej związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Ma</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność.

					<p>podstawową wiedzę na temat periodyzacji tematu wraz z najnowszą literaturą z zakresu logopedii. Zna aktualne formy pomocy osobom z zaburzeniami mowy. Ma wiedzę na temat pomocy rodzicom dzieci z zaburzeniami mowy. Ma podstawową wiedzę o metodach terapii osób z zaburzeniami mowy. Zna formy pomocy osobom z zaburzeniami mowy. Zna możliwe działania profilaktyczne z zakresu zaburzeń mowy. Posiada szerszą wiedzę o zawodzie logopedy i warsztacie pracy logopedy. Zna podstawowe zasady zawodu logopedy. Ma wiedzę na temat standardów pracy logopedy. Zna organizacje, stowarzyszenia zrzeszające logopedów.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Rozpoznaje podstawowe rodzaje zaburzeń mowy. Ma umiejętność rozróżniania podstawowych wad wymowy. Umie korzystać z różnych metod oraz narzędzi diagnozy i terapii logopedycznej. Ma umiejętność organizacji gabinetu logopedycznego; warsztatu pracy logopedy. Potrafi organizować pomoc logopedyczną w placówkach oświatowych, służby zdrowia i w ośrodkach kultury.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Ma świadomość problemu zaburzeń mowy i problemów osób z wadami wymowy w życiu społecznym. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w zakresie metod i technik terapeutycznych oraz samodoskonaleni się w umiejętnościach terapeutycznych. Wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia. Docenia znaczenie profilaktyki, publikacji z tematyki zaburzeń mowy i podejmuje aktywne działania w tych obszarach. Jest zdolny do refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Potrafi współpracować ze specjalistami, dzieli się wiedzą i swoim doświadczeniem.</p>	
Zaburzenia rozwoju mowy u dzieci od „0”	T/P	10	3	<p><u>Wiedza:</u> Ma wiedzę dotyczącą przyczyn zaburzeń rozwojowych funkcji przedartykulatoryjnych w okresie prenatalnym, perinatalnym, postnatalnym. Posiada znajomość rodzajów zaburzeń, zasad wczesnej interwencji.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Rozróżnia normy i patologie w omawianych grupach wiekowych. Diagnostuje rodzaje zaburzeń i przyczyny nieprawidłowości. Planuje i właściwie stosuje metody terapeutyczne i profilaktyczne z uwzględnieniem kryterium wieku. Przewiduje skutki oddziaływań terapeutycznych i modyfikuje je w toku działań z uwzględnieniem stanu pacjenta.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Zdobycie kompetencji związanych z prawidłową postawą wobec pacjentów z zaburzeniami mowy.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Konspekt wybranej jednostki terapeutycznej. Praca pisemna.	
Diagnoza, profilaktyka i terapia logopedyczna	T/P	20	5	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik nazywa i klasyfikuje techniki diagnostyczne. Diagnostuje podstawowe zaburzenia mowy. Określa metody profilaktyki logopedycznej.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność.	

					<p><u>Umiejętności:</u> Stosuje podstawowe metody terapeutyczne.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Ocenia skuteczność profilaktyki i terapii logopedycznej.</p>	Wykonanie kart badania mowy. Praca pisemna.
Dyslalia obwodowa	T/P	26	5	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawowe definicje dyslalii. Rozróżnia wady wymowy mogące wystąpić w czasie rozwoju mowy. Ma wiedzę z zakresu różnych koncepcji i klasyfikacji zaburzeń należących do grupy dyslalii i zna metody terapii tychże zaburzeń.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Opisuje objawy charakterystyczne dla danej wady wymowy. Definiuje podstawowe pojęcia z zakresu diagnozy i terapii wad wymowy. Rozpoznaje daną wadę wymowy i klasyfikuje ją do właściwej grupy.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Samodzielnie planuje etapy procesu terapeutycznego właściwe danej wadzie wymowy.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Konspekt zajęć logopedycznych. Ustne sprawdzenie wiadomości.	
Audiologia	T/P	12	4	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik ma wiedzę o zasadach funkcjonowania oraz o najczęstszych patologich narządów związanych z odbieraniem i analizą znaczenia wrażeń receptorowych. Umie ocenić stan słuchu odpowiednio do wieku.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Potrafi określić przyczyny niedosłuchu, wyjaśnić jego naturę i potencjalne konsekwencje dla rozwoju i jakości głosu i mowy. Umie sformułować zalecenia co do kierunków postępowania medycznego i pozamedycznego zmierzającego do optymalizacji procesu komunikacji międzyludzkiej werbalnej i pozawerbalnej.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Posiada umiejętność czytelnego wyjaśnienia pacjentowi/opiekunowi pacjenta przyczyn, konsekwencji, metod usuwania stwierdzonych dysfunkcji na bazie wiedzy z zakresu anatomii, fizjologii i patofizjologii narządu słuchu i równowagi.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.	
Surdologopedia	T/P	20	4	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna definicję surdologopedii, osoby niedosłyszącej, niesłyszącej, głuchej. Wymienia klasyfikacje według BIAP stopnia ubytku słuchu. Zna zasady opracowywania-konstruowania programów indywidualnych w celu prowadzenia terapii surdologopedycznej.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik potrafi podać definicje i omówić rolę słuchu fonematycznego. Potrafi dokonać charakterystyki rodzajów uszkodzeń słuchu i określić ich przyczyny. Potrafi wymienić rodzaje badań słuchu oraz chorób uszu. Potrafi wymienić typy urządzeń wspomagających słyszenie. Potrafi wymienić sposoby porozumiewania się osób z zaburzonym słuchem. Potrafi omówić zasady i sposoby prowadzenia diagnozy surdologopedycznej.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.	

					<p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik jest zdolny do pomagania osobom z zaburzeniami słuchu. Przyjmuje postawę diagnostyczno-terapeutyczną wobec osób z zaburzeniami słuchu.</p>	
Praktyki logopedyczne	P	30	3	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawy prawne, na podstawie których organizowane są zajęcia korekcyjne i wyrównawcze, procedury postępowania terapeutycznego, zasady prowadzenia wywiadu, diagnozy i terapii. Zna narzędzia diagnostyczne do diagnozy: dysleksji, dysgrafii, dysortografii, dyskalkulii, ADHD. Posiada wiedzę z zakresu współpracy m.in. z poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, nauczycielami, sposób prowadzenia dokumentacji. Zna podstawowe procedury postępowania terapeutycznego: diagnozowanie, budowanie programu terapii, postępowanie terapeutyczne. Zna techniki relaksacji, uczenia się, zapamiętywania. Uczestnik ma także wiedzę z zakresu: różnicowania wad i błędów wymowy; rozpoznawania wad wymowy występujących u dzieci w pierwszych latach życia (opóźniony rozwój mowy; sygmatyzm, rotacyzm, kappacyzm, gammacyzm, lambdacyzm, mowa bezdźwięczna, nosowanie); zasad prowadzenia ćwiczeń logopedycznych w tym: ćwiczeń artykulatorów, ćwiczeń oddechowych, ćwiczeń słuchowych, ćwiczeń artykulacyjnych; zasad programowania terapii. Uczestnik zna zasady prowadzenia: diagnozy logopedycznej, wywiadu logopedycznego, budowania programu terapeutycznego. Ponadto: zna podstawy z zakresu neuroanatomii; ma opanowaną terminologię z zakresu neurologopedii; definiuje pojęcie mowy i języka; definiuje i klasyfikuje poszczególne typy afazji; definiuje i charakteryzuje typy dyzartrii. Uczestnik wymienia klasyfikację według BIAP stopnia ubytku słuchu. Zna zasady opracowywania-konstruowania programów indywidualnych w celu prowadzenia terapii surdologopedycznej.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik posiada umiejętność dokumentowania zajęć; opracowywania programów terapeutycznych, korzystania z narzędzi diagnostycznych (w tym narzędzi do badania słuchu fonemowego, lateralizacji). Posiada umiejętność stosowania procedur diagnostycznych z wykorzystaniem właściwych narzędzi do prowadzenia badań. Wykonuje pomoce do prowadzenia zajęć korekcyjnych-kompensacyjnych i wyrównawczych. Posiada umiejętność budowania programu terapii w zakresie pracy z uczniem z dysleksją, dysgrafią, dysortografią, dyskalkulią, ADHD. Stosuje poznane techniki uczenia się, zapamiętywania. Ponadto uczestnik ma umiejętność: różnicowania wad wymowy i błędów wymowy; diagnozowania wad wymowy występujących</p>	<p>Aktywność i zaangażowanie w czasie zajęć. Wypełniony zgodnie z wymogami „Dziennik praktyk”.</p>	

				<p>u dzieci w pierwszych latach życia, w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym oraz określenia etapów rozwoju mowy dziecka. Uczestnik ma także umiejętność: opracowywania programowania terapii; przygotowywania programów terapeutycznych; opracowywania zestawów ćwiczeń artykulatorów, oddechowych, słuchowych, artykulacyjnych. Uczestnik wyjaśnia neurobiologiczne uwarunkowania rozwoju mowy i języka; opisuje metody diagnozowania i rehabilitacji afazji; opisuje metody diagnozowania i rehabilitacji dyzartrii; wdraża ćwiczenia emisji głosu do rehabilitacji zaburzeń głosu. Uczestnik potrafi: podać definicje i omówić rolę słuchu fonematycznego; dokonać charakterystyki rodzajów uszkodzeń słuchu i określić ich przyczyny; wymienić rodzaje badań słuchu oraz chorób uszu; potrafi wymienić typy urządzeń wspomagających słyszenie; potrafi wymienić sposoby porozumiewania się osób z zaburzonym słuchem; potrafi omówić zasady i sposoby prowadzenia diagnozy surdologicznej.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik posiada umiejętność nawiązywania kontaktów z rodzicami, dziećmi, nauczycielami, wychowawcami. Potrafi prowadzić wywiad z rodzicem, gromadzić niezbędne informacje z zachowaniem zasady poufności i empatii. Uczestnik umiejętnie prowadzi wywiad logopedyczny, obserwuje i ocenia nieprawidłowości w rozwoju dziecka i wskazuje rodzicowi możliwości wyboru specjalisty. Ma świadomość prowadzenia zindywidualizowanych działań diagnostycznych i terapeutycznych. Uczestnik jest zdolny do pomagania osobom z zaburzeniami słuchu oraz przyjmuje postawę diagnostyczno-terapeutyczną wobec osób z zaburzeniami słuchu.</p>	
--	--	--	--	--	--

Moduł kształcenia III	Balbutologopedia	T/P	30	6	<p><u>Wiedza:</u> Zna i rozumie podstawową terminologię z logopedii z tematyki jąkania oraz diagnozy i terapii osób z jąkaniem oraz potrafi się nią posługiwać. Zna problemy osób jąkających się. Ma elementarną wiedzę o balbutologopedii i jej miejscu w systemie nauk oraz jej związkach z innymi dyscyplinami naukowymi. Ma znaczną wiedzę na temat periodyzacji tematu wraz z najnowszą literaturą z zakresu balbutologopedii. Zna aktualne formy pomocy osobom jąkającym się. Ma wiedzę na temat pomocy rodzicom dzieci jąkających się. Ma wiedzę o metodach terapii osób z jąkaniem (dzieci jąkających się, młodzieży i dorosłych osób). Zna możliwe działania profilaktyczne z zakresu zaburzeń mowy.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Rozpoznaje jąkanie jako zaburzenie mowy. Dokonuje diagnozy jąkania u dzieci, młodzieży i dorosłych osób. Posiada umiejętność terapii osób jąkających się. Umie korzystać z różnego rodzaju metod i technik terapeutycznych oraz form pomocy osobom jąkającym się. Potrafi wykorzystywać poznaną wiedzę z zakresu komunikacji międzyludzkiej w terapii. Posiada umiejętność zrozumienia mechanizmów trudności w mówieniu i potrafi te zjawiska wyjaśniać osobom jąkającym się (jak również ich rodzicom). Potrafi indywidualizować terapię osób jąkających się. Posiada umiejętność prowadzenia terapii zarówno indywidualnej, jak i grupowej.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Ma świadomość problemu jąkania i problemów osób jąkających się w życiu społecznym. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w zakresie metod i technik terapeutycznych oraz samodoskonali się w umiejętnościach terapeutycznych. Wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia. Jest świadom złożoności jąkania i terapii osób z jąkaniem. Docenia znaczenie profilaktyki, publikacji z tematyki jąkania i podejmuje aktywne działania w tych obszarach. Jest zdolny do refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Potrafi współpracować ze specjalistami, dzieli się wiedzą i swoim doświadczeniem.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Oligofrenologopedia	T	24	5	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik definiuje pojęcia: norma intelektualna, upośledzenie umysłowe. Różnicuje pojęcia: upośledzenie umysłowe, a choroba psychiczna; upośledzenie umysłowe, a niedorozwój umysłowy oraz zahamowanie, opóźnienie i regres rozwoju umysłowego. Klasyfikuje upośledzenie umysłowe i charakteryzuje poszczególne jego stopnie ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń rozwoju mowy. Opisuje etapy diagnozy i ogólny program terapii logopedycznej dla dzieci o różnym poziomie rozwoju. Charakteryzuje dysfunkcje mowy występujące</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.

					<p>w wybranych jednostkach zaburzeń rozwojowych jak np.: zespół Downa, autyzm, mutyzm selektywny, porażenie mózgowe itp. wraz ze specyficznymi formami terapii logopedycznej i metodami je wspomagającymi, definiuje pojęcia: norma intelektualna, upośledzenie umysłowe, oligofazja itp. Różnicuje pojęcia: upośledzenie umysłowe a choroba psychiczna, upośledzenie umysłowe a niedorozwój umysłowy oraz zahamowanie, opóźnienie i regres rozwoju umysłowego.</p> <p>Klasyfikuje upośledzenie umysłowe i charakteryzuje poszczególne jego stopnie ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń rozwoju mowy. Opisuje etapy diagnozy i ogólny program terapii logopedycznej dla dzieci o różnym poziomie rozwoju.</p> <p>Charakteryzuje dysfunkcje mowy występujące w wybranych jednostkach zaburzeń rozwojowych jak np. zespół Downa, autyzm, mutyzm selektywny, porażenie mózgowe itp. wraz ze specyficznymi formami terapii logopedycznej i metodami je wspomagającymi.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik potrafi przygotować i przeprowadzić badanie logopedyczne dziecka upośledzonego umysłowo, adekwatne do poziomu tegoż upośledzenia oraz zaburzeń z nim współwystępujących. Umie postawić właściwą diagnozę opartą na badaniu logopedycznym oraz ewentualnych badaniach i konsultacjach uzupełniających oraz stworzyć plan terapii logopedycznej dostosowany do indywidualnych potrzeb dziecka.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik poznając specyfikę upośledzenia umysłowego zaczyna rozumieć problemy osób nim dotkniętych. Staje się bardziej uwrażliwiony na potrzeby osób niepełnosprawnych intelektualnie. Potrafi im pomóc poprzez fachową terapię logopedyczną.</p>	
	Neurologopedia	T	24	6	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawy z zakresu neuroanatomii. Ma opanowaną terminologię z zakresu neurologopedii. Definiuje pojęcie mowy i języka. Definiuje i klasyfikuje poszczególne typy afazji. Definiuje i charakteryzuje typy dyzartrii.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik wyjaśnia neurobiologiczne uwarunkowania rozwoju mowy i języka. Opisuje metody diagnozowania i rehabilitacji afazji. Opisuje metody diagnozowania i rehabilitacji dyzartrii. Wdraża ćwiczenia emisji głosu do rehabilitacji zaburzeń głosu.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik ma świadomość prowadzenia zindywidualizowanych działań diagnostycznych i terapeutycznych.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.

	Neuropsychologia	T	16	4	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawowe pojęcia z zakresu neuropsychologii klinicznej. Posiada wiedzę na temat budowy i funkcji struktur mózgowych. Ma wiedzę na temat metod badawczych wykorzystywanych w neuropsychologii klinicznej. Posiada wiedzę na temat neuropsychologicznych konsekwencji urazów mózgu i chorób zwyrodnieniowych mózgu.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik potrafi określić rodzaj zaburzenia lub choroby mózgu na podstawie występujących objawów. Posiada umiejętność diagnozy różnicowej określonych zaburzeń i deficytów neuropsychologicznych. Potrafi rozróżnić objawy zaburzeń i chorób mózgu. Potrafi zaprojektować zarys programu terapii neuropsychologicznej w zależności od typu zaburzeń.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik jest świadomy problemów psychologicznych, medycznych, społecznych związanych z uszkodzeniami ośrodkowego układu nerwowego i deficytami neuropsychologicznymi. Dostrzega problemy etyczne wynikające z procesu diagnostycznego i terapeutycznego u osób z uszkodzeniami w obrębie centralnego układu nerwowego. Zachowuje postawę tolerancji wobec osób z deficytami neuropsychologicznymi.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Psychiatria i neurologia dziecięca	T	16	4	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna 1. anatomię i fizjologię układu nerwowego; 2. badania dodatkowe w neurologii dziecięcej; 3. rodzaje i charakterystykę chorób uwarunkowanych genetycznie; 4. choroby metaboliczne układu rozwojowego; 5. wybrane zagadnienia z psychiatrii: autyzm, FAS, ADHD, zaburzenia zachowania.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik potrafi: 1. przeprowadzić wstępną ocenę neurorozwojową dziecka, badania dodatkowe w neurologii dziecięcej; 2. prowadzić i diagnozować mózgowie porażenie dziecięce oraz zaburzenia napadowe wieku dziecięcego padaczkowe, niepadaczkowe.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik 1. jest świadomy problemów psychologicznych, medycznych, społecznych związanych z deficytami neuropsychologicznymi; 2. dostrzega problemy etyczne wynikające z procesu diagnostycznego i terapeutycznego u dzieci z zaburzeniami rozwojowymi; 3. zachowuje postawę tolerancji.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.
	Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej	T	10	3	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik ma podstawy wiedzy o niepełnosprawności i funkcjonowaniu osób niepełnosprawnych. Zna sposoby prawidłowego podejścia i oddziaływania. Ma znajomość problemu niepełnosprawności i funkcjonowania osób niepełnosprawnych. Zna warunki podjęcia współpracy z osobą niepełnosprawną.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.

					<p><u>Umiejętności:</u> Potrafi zabierać głos w dyskusji, używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie filologii polskiej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Ma przekonanie o wadze zachowania działań profesjonalnych, jest zdolny do refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Potrafi nawiązać kontakt z rozmówcą w mowie i w piśmie.</p>	
Praktyki logopedyczne	P	30	3	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawy prawne, na podstawie których organizowane są zajęcia korekcyjne i wyrównawcze, procedury postępowania terapeutycznego, zasady prowadzenia wywiadu, diagnozy i terapii. Zna narzędzia diagnostyczne do diagnozy: dysleksji, dysgrafii, dysortografii, dyskalkulii, ADHD. Posiada wiedzę z zakresu współpracy m.in. z poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, nauczycielami, sposób prowadzenia dokumentacji. Zna podstawowe procedury postępowania terapeutycznego: diagnozowanie, budowanie programu terapii, postępowanie terapeutyczne. Zna techniki relaksacji, uczenia się, zapamiętywania. Uczestnik nabywa także wiedzę z zakresu: różnicowania wad i błędów wymowy; rozpoznawania wad wymowy występujących u dzieci w pierwszych latach życia (opóźniony rozwój mowy; sygmatyzm, rotacyzm, kappacyzm, gammacyzm, lambdacyzm, mowa bezdźwięczna, nosowanie); zasad prowadzenia ćwiczeń logopedycznych w tym: ćwiczeń artykulatorów, ćwiczeń oddechowych, ćwiczeń słuchowych, ćwiczeń artykulacyjnych; zasad programowania terapii. Uczestnik zna zasady prowadzenia: diagnozy logopedycznej, wywiadu logopedycznego, budowania programu terapeutycznego. Ponadto: zna podstawy z zakresu neuroanatomii; ma opanowaną terminologię z zakresu neurologopedii; definiuje pojęcie mowy i języka; definiuje i klasyfikuje poszczególne typy afazji; definiuje i charakteryzuje typy dyszartrii.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik posiada umiejętność dokumentowania zajęć; opracowywania programów terapeutycznych, korzystania z narzędzi diagnostycznych (w tym narzędzi do badania słuchu fonemowego, lateralizacji). Posiada umiejętność stosowania procedur diagnostycznych z wykorzystaniem właściwych narzędzi do prowadzenia badań. Wykonuje pomoce do prowadzenia zajęć korekcyjnych, kompensacyjnych i wyrównawczych. Posiada umiejętność budowania programu terapii w zakresie pracy</p>	Aktywność i zaangażowanie w czasie zajęć. Wypełniony zgodnie z wymogami „Dziennik praktyk”.	

					<p>z uczniem z dysleksją, dysgrafią, dysortografią, dyskalkulią, ADHD. Stosuje poznane techniki uczenia się, zapamiętywania. Ponadto uczestnik ma umiejętność różnicowania wad wymowy i błędów wymowy; diagnozowania wad wymowy występujących u dzieci w pierwszych latach życia, w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym oraz określenia etapów rozwoju mowy dziecka. Uczestnik ma także umiejętność opracowywania programowania terapii i przygotowywania programów terapeutycznych, opracowywania zestawów ćwiczeń artykulatorów, oddechowych, słuchowych, artykulacyjnych. Zestawy ćwiczeń artykulatorów połączone zostaną z budowaniem bajki logopedycznej, z wykorzystaniem sylwet, pacynki czy teatru z łyżki. Do ćwiczeń oddechowych uczestnik nabędzie umiejętności przygotowywania „Oddechowej walizki logopedycznej”.</p> <p>Uczestnik: wyjaśnia neurobiologiczne uwarunkowania rozwoju mowy i języka; opisuje metody diagnozowania i rehabilitacji afazji; opisuje metody diagnozowania i rehabilitacji dyzartrii; wdraża ćwiczenia emisji głosu do rehabilitacji zaburzeń głosu.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik posiada umiejętność nawiązywania kontaktów z rodzicami, dziećmi, nauczycielami, wychowawcami. Potrafi prowadzić wywiad z rodzicem, gromadzić niezbędne informacje z zachowaniem zasady poufności i empatii. Uczestnik umiejętnie prowadzi wywiad logopedyczny, obserwuje i ocenia nieprawidłowości w rozwoju dziecka i wskazuje rodzicowi możliwości wyboru specjalisty. Ma świadomość prowadzenia zindywidualizowanych działań diagnostycznych i terapeutycznych.</p>	
Moduł kształcenia IV	Komunikacja alternatywna	T/P	14	3	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach. Zna mechanizmy i obszary społecznego wykluczenia. Uczestnik ma wiedzę na temat poradnictwa dla osób z zaburzeniami rozwoju oraz z zaburzeniami psychofizycznego i/lub społecznego funkcjonowania. Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. Zna specyfikę komunikowania się osób z różnymi formami i stopniami zaburzeń rozwoju oraz psychofizycznego i/lub społecznego funkcjonowania. Uczestnik zna podstawowe elementy diagnostyki istniejących nieprawidłowości rozwojowych i/lub funkcjonalnych (szczególnie w obszarze funkcjonowania psychofizycznego i/lub społecznego). Ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących. Zna najważniejsze tradycyjne i współczesne nurty</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca o charakterze praktycznym.

				<p>i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów życia osób z zaburzeniami w rozwoju oraz zaburzeniami psychofizycznego i/lub społecznego funkcjonowania, w tym problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, resocjalizacyjnych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań. Potrafi posługiwać się wiedzą psychologiczną w rozwiązywaniu problemów pedagogicznych, rozpoznaje różne przejawy zaburzeń psychicznych i społecznych; korzysta z diagnozy psychologicznej dla potrzeb nauczania, wychowania, terapii, rehabilitacji i resocjalizacji. Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik docenia znaczenie pedagogiki specjalnej dla uczenia się i prawidłowego funkcjonowania osoby z zaburzeniami rozwoju oraz zaburzeniami psychofizycznego i/lub społecznego funkcjonowania w społeczeństwie w okresie całego życia takiej osoby. Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym. Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych. Wykazuje aktywność, trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki specjalnej. Jest wrażliwy na potrzeby osób z zaburzeniami rozwoju oraz zaburzeniami psychofizycznego i/lub społecznego funkcjonowania, uznaje ich autonomię i podmiotowość. Rozumie istotę i potrzebę integracji człowieka wykazującego odstępstwa od ogólnie przyjętych norm; prezentuje postawy prointegracyjne. Docenia znaczenie procesów normalizacyjnych w środowisku osób z zaburzeniami rozwoju oraz z zaburzeniami psychofizycznego i/lub społecznego funkcjonowania. Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej; rozumie i respektuje dylematy etyczne i moralne związane z pracą pedagoga specjalnego. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy; projektuje i wykonuje działania pedagogiczne.</p>	
--	--	--	--	---	--

	Glottologopedia	T/P	20	5	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawy prawne organizacji pomocy logopedycznej, zasady prowadzenia dokumentacji logopedycznej, współpracy z rodzicami i innymi podmiotami zaangażowanymi w proces terapeutyczny. Rozróżnia etapy rozwoju mowy dziecka. Różnicuje wady i błędy wymowy.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik rozpoznaje i kwalifikuje wady wymowy na podstawie obserwacji objawów, prowadzonej diagnozy i wywiadu logopedycznego zwłaszcza: sygmatyzm, rotacyzm, kappacyzm, gammacyzm, lambdacyzm, bezdźwięczność, nosowanie, Jąkanie. Zna zasady prowadzenia ćwiczeń logopedycznych oraz przygotowuje zestawy do ćwiczeń artykulatorów, ćwiczeń oddechowych, ćwiczeń słuchowych.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik zna zasady programowania terapii i opracowuje programy terapeutyczne dla dzieci.</p>	<p>Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Przygotowanie jednego projektu wybranej wady wymowy i prezentacja nt. etiologii zaburzenia, standardu postępowania logopedycznego. Opracowanie programu terapeutycznego dla wskazanej wady wymowy, opracowanie zestawu ćwiczeń artykulatorów, oddechowej walizki logopedycznej i ćwiczeń słuchowych do wskazanej wady wymowy. Ustne sprawdzenie wiadomości.</p>
	Emisja głosu	T/P	16	3	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna i rozumie podstawową terminologię, dotyczącą emisji i higieny głosu. Posiada elementarną wiedzę z zakresu anatomii i fizjologii narządu głosu. Zna mechanizm i fizjologię oddychania. Nabywa wiedzę o ćwiczeniach z emisji głosu. Ma wiedzę, dotyczącą technik ćwiczących wyraźną wymowę. Posiada wiedzę na temat technik oddychania. Zna sposoby bezpiecznej — zdrowej emisji głosu. Ma podstawową wiedzę o dostępnej literaturze tematu. Zna choroby narządu głosu. Zna formy pomocy osobom z zaburzeniami głosu. Zna możliwe działania profilaktyczne z zakresu emisji i higieny głosu.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik rozumie mechanizmy prawidłowej wyraźnej i płynnej wymowy. Ma świadomość swojego głosu i potrafi wykorzystać wiedzę, dotyczącą oddychania i emisji głosu. Jest świadomy, że warto szkolić swój głos. Wykorzystuje poznane techniki emisji głosu do uczynienia swojej mowy pięknej, miłej dla ucha, zrozumiałej i atrakcyjnej dla słuchacza. Posiada podstawowe umiejętności terapii osób z zaburzonym głosem.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik ma świadomość problemu zaburzeń głosu i problemów osób z zaburzeniami głosu w życiu społecznym. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w zakresie metod i technik terapeutycznych oraz samodoskonali się w umiejętnościach terapeutycznych. Wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia. Docenia znaczenie profilaktyki, publikacji z tematyki zaburzeń głosu i podejmuje aktywne działania w tych</p>	<p>Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.</p>

					obszarach. Jest zdolny do refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Potrafi współpracować ze specjalistami, dzieli się wiedzą i swoim doświadczeniem.	
Laryngologopedia	T/P	10	3	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik posiada wiedzę na temat sposobów subiektywnego diagnozowania w aspekcie logopedyczno-emisyjno-akustycznym - pacjentów z różnymi chorobami krtani, a także po częściowej i całkowitej laryngektomii. Uczestnik zna sposoby prowadzenia rehabilitacji głosu i mowy – w aspekcie logopedyczno-emisyjno-akustycznym - u pacjentów z różnymi chorobami krtani, a także po częściowej i całkowitej laryngektomii.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik umie określić zaburzone parametry logopedyczno-emisyjno-akustyczne u pacjentów z różnymi chorobami krtani, a także po częściowej i całkowitej laryngektomii. Uczestnik umie przeprowadzić rehabilitację głosu i mowy – w aspekcie logopedyczno-emisyjno-akustycznym – u pacjentów z różnymi chorobami krtani, a także po częściowej i całkowitej laryngektomii.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik ma zdolność pomagania pacjentom z różnymi chorobami krtani. Uczestnik wykazuje się aktywnością logopedyczno-terapeutyczną wobec pacjentów z różnymi chorobami aparatu głosowego.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.	
Metodyka zajęć korekcyjno-wyrównawczych	T/P	10	3	<p><u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawy prawne, na podstawie których organizowane są zajęcia korekcyjne i wyrównawcze, procedury postępowania terapeutycznego, zasady prowadzenia wywiadu, diagnozy i terapii. Zna narzędzia diagnostyczne do diagnozy: dysleksji, dysgrafii, dysortografii, dyskalkulii, ADHD. Posiada wiedzę z zakresu współpracy min. z poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, nauczycielami, sposób prowadzenia dokumentacji. Zna podstawowe procedury postępowania terapeutycznego: diagnozowanie, budowanie programu terapii, postępowanie terapeutyczne. Zna techniki relaksacji, uczenia się, zapamiętywania.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Posiada umiejętność dokumentowania zajęć; opracowywania programów terapeutycznych, korzystania z narzędzi diagnostycznych (w tym narzędzi do badania słuchu fonemowego, lateralizacji). Posiada umiejętność stosowania procedur diagnostycznych z wykorzystaniem właściwych narzędzi do prowadzenia badań. Wykonuje pomoce do prowadzenia zajęć korekcyjnych- kompensacyjnych i wyrównawczych. Posiada umiejętność budowania programu terapii w zakresie pracy z uczniem z dysleksją, dysgrafią, dysortografią, dyskalkulią, ADHD. Stosuje poznane techniki uczenia się, zapamiętywania.</p>	Bieżące przygotowanie do zajęć. Przygotowanie programu terapii, konspektu zajęć wybranej dysfunkcji z załącznikami. Opracowanie w zespołach prezentacji wybranej dysfunkcji. Wykonanie pomocy do zajęć. Ustne sprawdzenie wiadomości.	

					<u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik posiada umiejętność nawiązywania kontaktów z rodzicami, dziećmi, nauczycielami, wychowawcami. Potrafi prowadzić wywiad z rodzicem, gromadzić niezbędne informacje z zachowaniem zasad poufności i empatii.	
Kultura języka	T	20	3		<u>Wiedza:</u> Uczestnik posiada rzetelną wiedzę z kultury języka. Zna pojęcia: norma językowa, uzus, system językowy. Klasyfikuje wyrażenia językowe jako należące do normy wzorcowej lub użytkowej. Zna przyczyny powstawania innowacji językowych. <u>Umiejętności:</u> Uczestnik opisuje i kwalifikuje wady wymowy. Potrafi odróżnić błąd odmiany językowej. Posługuje się kryteriami oceny poprawności językowej w celu zidentyfikowania błędu językowego. Klasyfikuje błędy i wyjaśnienia ich mechanizmy. Formułuje opinie na temat poprawności językowej wyrażen językowych, korzystając z kompendiów poprawnościowych oraz opublikowanych wyników badań. <u>Kompetencje społeczne:</u> Zna zasady grzeczności i etykiety językowej. Jest kreatywny i dba o swój rozwój zawodowy.	Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.
Seminarium dyplomowe	T/P	30	5		Uczestnik zna metody prowadzenia badań naukowych i upowszechniania ich wyników.	Praca pisemna.
Praktyki logopedyczne	P	40	4		<u>Wiedza:</u> Uczestnik zna podstawy prawne, na mocy których organizowane są zajęcia korekcyjne i wyrównawcze, procedury postępowania terapeutycznego, zasady prowadzenia wywiadu, diagnozy i terapii. Zna narzędzia diagnostyczne do diagnozy: dysleksji, dysgrafii, dysortografii, dyskalkulii, ADHD. Posiada wiedzę z zakresu współpracy m.in. z poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, nauczycielami, sposobów prowadzenia dokumentacji. Zna podstawowe procedury postępowania terapeutycznego: diagnozowanie, budowanie programu terapii, postępowanie terapeutyczne. Zna techniki relaksacji, uczenia się, zapamiętywania. Uczestnik nabywa także wiedzę z zakresu: różnicowania wad i błędów wymowy; rozpoznawania wad wymowy występujących u dzieci w pierwszych latach życia (opóźniony rozwój mowy, sygmatyzm, rotacyzm, kappacyzm, gammacyzm, lambdacyzm, mowa bezdźwięczna, nosowanie); zasad prowadzenia ćwiczeń logopedycznych w tym: ćwiczeń artykulatorów, ćwiczeń oddechowych, ćwiczeń słuchowych, ćwiczeń artykulacyjnych; zasad programowania terapii. Uczestnik zna zasady prowadzenia: diagnozy logopedycznej, wywiadu logopedycznego, budowania programu terapeutycznego. Ponadto: ma podstawy z zakresu neuroanatomii; ma opanowaną terminologię z zakresu neurologopedii; definiuje pojęcie mowy i języka; definiuje	Aktywność i zaangażowanie podczas zajęć. Wypełniony zgodnie z wymogami „Dziennik praktyk”.

				<p>i klasyfikuje poszczególne typy afazji; definiuje i charakteryzuje typy dyzartrii.</p> <p><u>Umiejętności:</u> Uczestnik posiada umiejętność dokumentowania zajęć; opracowywania programów terapeutycznych, korzystania z narzędzi diagnostycznych (w tym narzędzi do badania słuchu fonemowego, lateralizacji). Posiada umiejętność stosowania procedur diagnostycznych z wykorzystaniem właściwych narzędzi do prowadzenia badań. Wykonuje pomoce do prowadzenia zajęć korekcyjnych, kompensacyjnych i wyrównawczych. Posiada umiejętność budowania programu terapii w zakresie pracy z uczniem z dysleksją, dysgrafią, dysortografią, dyskalkulią, ADHD. Stosuje poznane techniki uczenia się, zapamiętywania. Ponadto ma umiejętność: różnicowania wad wymowy i błędów wymowy; diagnozowania wad wymowy występujących u dzieci w pierwszych latach życia, w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym oraz określenia etapów rozwoju mowy dziecka. Uczestnik ma także umiejętność: opracowywania programowania terapii; przygotowywania programów terapeutycznych; opracowywania zestawów ćwiczeń artykulatorów, oddechowych, słuchowych, artykulacyjnych. Zestawy ćwiczeń artykulatorów połączone zostaną z budowaniem bajki logopedycznej, z wykorzystaniem sylwet, pacynek czy teatru z łyżki. Do ćwiczeń oddechowych Uczestnik nabeździe umiejętności przygotowywania „Oddechowej walizki logopedycznej”. Uczestnik wyjaśnia neurobiologiczne uwarunkowania rozwoju mowy i języka; opisuje metody diagnozowania i rehabilitacji afazji; opisuje metody diagnozowania i rehabilitacji dyzartrii; wdraża ćwiczenia emisji głosu do rehabilitacji zaburzeń głosu.</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Uczestnik posiada umiejętność nawiązywania kontaktów z rodzicami, dziećmi, nauczycielami, wychowawcami. Potrafi prowadzić wywiad z rodzicem, gromadzić niezbędne informacje z zachowaniem zasady poufności i empatii. Uczestnik umiejętnie prowadzi wywiad logopedyczny, obserwuje i ocenia nieprawidłowości w rozwoju dziecka i wskazuje rodzicowi możliwości wyboru specjalisty. Ma świadomość prowadzenia zindywidualizowanych działań diagnostycznych i terapeutycznych.</p>	
--	--	--	--	---	--

